

Brandl Alexander Mint Városi Képviselő

A felvételen a dunaszerdahelyi városi nemzeti bizottság tagjai láthatók 1964 és 1968 között.

Nem egészen négy évig voltam a városi képviselőség tagja. Aztán jöttek a választások, és engem is javasoltak, mert sok mindent csináltunk [Duna]Szerdahelyen -- házelosztás, építkezések... Nem az én ügyességem, de akkor kezdett alakulni a város, és megadták a lehetőséget, persze nem azért, hogy lángész lettem volna. Egy másik párttitkárt tettek ide. Behívatott, hogy neki lakás kell. "Miért nekem mondja, én nem vagyok lakásbizottság, én nem adok senkinek, ott van a bizottság." "Te fogod intézni!", kemény diktátor volt. Kinézett magának egy lakást, az állatorvosé volt az a ház. "Kirakatni!" Mondom, én erre a funkcióra nem jelentkeztem, nem akartam elvállalni. "De neked muszáj kirakni, én oda akarok menni!" És behívatta a járási ügyészt, hogy együtt kell csinálnunk. Nem volt más kiút. Itt volt "komunálny podnik", aki a várostisztítást végezte, odarendeltük a lovas kocsikat, fölrakatni az állatorvost, és ki vele a Mihályfalu kolóniába. Akié volt a ház, megsúgtam neki, hogy menjen föl a kerületi nemzeti bizottságra, és azt is megmondtam, hogy kihez. Adja be a panaszt, hogy magát a saját házából kirakták. Azok lejönnek és rendet raknak. Rögtön ment a legközelebbi vonattal Pozsonyba. Másnap már itt is voltak: "Milyen jogcímen, Kugler, a saját házából!" Valamit megtudott, így le lettem váltva a nemzeti bizottság titkárának funkciójából. Ő leváltatott. Számít ez, elmegyek vissza a gyárba dolgozni. Akármilyen munkát, amit kapok, azt elvállalom. Betettek raktárosnak. Örültem neki, nem kell rosszat csinálni... Nem tetszett nekem ebbe a funkcióban.